

ODREĐIVANJE OPTIMALNE DUŽINE NESIVOSTI KOD MATIČNIH NESILICA LAKIH PASMINA KOKOŠI

Proizvodnja matičnih jaja samo je jedna od »karika« dugog lanca proizvodnje konzumnog jajeta. Što ta karika više relativno učestvuje u formiranju ukupnih troškova finalizacije konzumnog jajeta, to je ona u tom lancu bitnija. Tom se faktoru naročito mora obratiti odgovarajuća pažnja. Jef-tino matično jaje daje jeftino jednodnevno pile, a ono rezultira s jeftinom proizvodnjom konzumnih pilenki, čija se amortizacija mnogo lakše uklapa u CK konzumnog jajeta.

Iz gornjih navoda proizlazi, da je ta cijelokupna proizvodnja u pravom smislu riječi funkcionalno povezana. Radi toga, ovačka parcijalna promatranja pojedinih »karika lanca«, možda i ne daju pravu sliku, izuzev u slučaju, kada svaka od tih faza prisustvuje na tržištu. Što to znači? Ako jedna radna organizacija u cijelokupnoj svojoj proizvodnji ima zaokruženu cjelinu u proizvodnji konzumnih jaja znači od roditelja, preko matičnih nesilica do konzumnih pilenki i na tržište izlazi samo s konzumnim jajima, tada se unutar te organizacije mogu kod pojedinih faza pojaviti određene slabosti, koje se kod drugih kompenziraju i tako ostaju neprimjetne. U tom slučaju parcijalna promatranja ne daju pravu sliku. Ali, ako organizacija izlazi na tržište sa svakom od tih »karika«, onda i ta parcijalna promatranja, imaju svoje pravo značenje. Interne cijene, koje de facto nitko ne priznaje, često su puta stvarale pomutnju, pa čak eto i u ovoj proizvodnji. Samo je tržna cijena ona prava cijena, kojoj treba obratiti adekvatnu pažnju.

Gdje postoji problem kod ove proizvodnje? Proizvodnja jaja, kako matičnih, tako i konzumnih jeste krivolinijska nakon izvjesnog perioda s očitom tendencijom naglog pada (slaba perzistencija). Prateći troškovi te proizvodnje su mnogostruki i s različitim tokom što je u ovom slučaju najbitnije. Neki troškovi rastu kako proizvodnja odmiče, drugi ostaju tokom cijele proizvodnje jednakim (na jedinicu), treći najprije padaju, pa ponovo rastu itd. Eto baš radi toga potrebno je pronaći ono vrijeme (točku), kada su ti troškovi najmanji po jednom rasplodnom jajetu.

M e t o d i k a

Primjenjena je ista metodika kao i u radu: Određivanje graničnog kapaciteta i % valenja u proizvodnji jednodnevnih pilića.

REZULTATI

Slijedi nastavak

U ukupnim troškovima amortizacije zauzima 46,74 %. Tako visoko učešće amortizacije u cijeni koštanja jajeta proizlazi iz ulazne cijene pilenki i klaonične cijene. Razlika čini veličinu amortizacije koja, veoma visoko tereti svako matično jaje. Koliko iznose ti troškovi amortizacije i hrane po jednom jajetu prikazuje tabela 1.

Tabela 1 — Amortizacija i hrana nesilica po jajetu u d.

Mjesec proizvodnje	Amortizacija	Hrana
1.	10,40	0,80
2.	3,97	0,49
3.	2,45	0,49
4.	1,78	0,50
5.	1,41	0,53
6.	1,18	0,56
7.	1,02	0,62
8.	0,92	0,71
9.	0,88	0,87
10.	0,82	1,08

Graf. 8 prikazuje tok troškova amortizacije nesilica i smjese po jednom jajetu. Amortizacija kao i svaki fiksni trošak ima vrlo brz pad, da bi se kasnije u toku proizvodnje (7. i 8. mjesec) počela blago spuštati. Naprotiv, troškovi hrane najprije padaju, a zatim nakon trećeg mjeseca proizvodnje počinju rasti. Sjedište tih dviju krivulja nalazi se u točci 9 mjeseci, pa analizirajući samo ta dva troška izgleda kao da je to optimalna dužina ciklusa proizvodnje. Međutim, osim ova dva troška, proizvodnju terete i drugi troškovi, doduše svega s još 20 %, ali ipak prilično da se ta optimalna točka pomakne nešto niže od 9 mjeseca.

Tabela 2 — Relativni udio nekih troškova u ukupnoj CK

Amortizacija nesilica	46,74
Hrana	33,84
Energija i gorivo	1,41
Ostali materijal	2,01
Amortizacija objekata	3,78
Kamate na osnovna sredstva	2,22
Kamate na obrtna sredstva	1,76
OD	4,36
UKUPNO	96,15

Što se tiče relativnog udjela ostalih troškova, iz tabele 2 se vidi da samo osam vrsta raznih troškova čini oko 96 % ukupnih troškova. Među njima su, kako sam naprijed naveo, najvažniji amortizacija nesilica (oko 46 %), hrana (34 %), amortizacija objekata (oko 4 %) itd.

Radi relativno i apsolutno visokog udjela u ukupnim troškovima amortizacija nesilica i hrana su dvije stavke gdje bi eventualno bilo moguće pokušati smanjiti troškove odnosno cijenu koštanja matičnog jajeta. Ostale stavke toliko su relativno malene, da bi bilo veoma teško naći nešto, što bi se lako eliminiralo.

Svi ovi navedeni i nenavedeni relativni troškovi rezultiraju iz krivulje nesivosti, koja je služila za ove proračune (graf. 1). Tabela 3 pokazuje njene vrijednosti.

Iz toka krivulje se jasno vidi, da izračunata krivulja vrlo dobro prikazuje orginalne vrijednosti. Radi toga su u daljnji proračun uzete vrijednosti trenda. Paralelno s tim prikazali smo i orginalne vrijednosti. Prva četiri tjedna prikazuje pravac, za koji nije izračunata jednadžba. Od četvrtog tjedna, pa sve do kraja nesivosti počinje krivolinijski tok. Jednadžba te krivulje glasi:

$$\begin{aligned}y_c &= 74,8538 - 1,3227x - 0,0552x^2 \\ \text{ishodište} &= 21. \text{ tjedan} \\ \text{jedinica } x &= 1 \text{ tjedan} \\ \text{jedinica } y &= \% \text{ nesivosti} \\ y'_c &= -1,3227 - 0,1104x \\ y''_c &= -0,1104 \text{ o (MAX.)} \\ y_c \text{ max.} &= 82,5074\% \text{ uz } x = -11,98 \text{ (9 tjedana)}\end{aligned}$$

Maksimum nesivosti na temelju trenda postiže se tek u devetom tjednu, dok orginalne vrijednosti govore o četvrtom tjednu. Tu je vjerojatno došlo do nekih grešaka prilikom prevodenja jata (prilično kasno-smanjenje HD, a povećan broj jaja/HD).

Nakon dvadesetog tjedna nesivosti krivulja počinje naglo padati da bi već 38.-og tjedna stala na svega 36% nesivosti. Ovakav tok krivulje upućuje na to, da se postavi pitanje optimalnosti dužine te krivulje. Što krivulja naglijie pada, vjerojatno, u obrnutom pravcu rastu i troškovi. Optimalna granica dužine nesivosti je problem, koji treba riješiti. Kriterij je jasan. To je ona točka, kada troškovi po jedinici proizvoda dostižu svoj minimum. Ona predstavlja ujedno i optimalnu dužinu krivulje nesivosti.

Rješenje tog problema vidi se na graf. 2. Krivulja pokazuje troškove po jednom »naturalnom« jajetu. Pod naturalnim jajetom podrazumijevamo ono jaje za koje se nezna da li je ili nije oplođeno. Tok krivulje veoma je interesantan. Pokazuje nagli pad troškova od prvog pa sve do sedmog mjeseca proizvodnje, kada ponovo počinje opet naglo rasti. Negdje oko 7.-og mjeseca krivulja ima svoj minimum. Kod originalnih vrijednosti nema bitnih razlika ni u 8.-om mjesecu proizvodnje. Evo tih vrijednosti u tabeli 4.

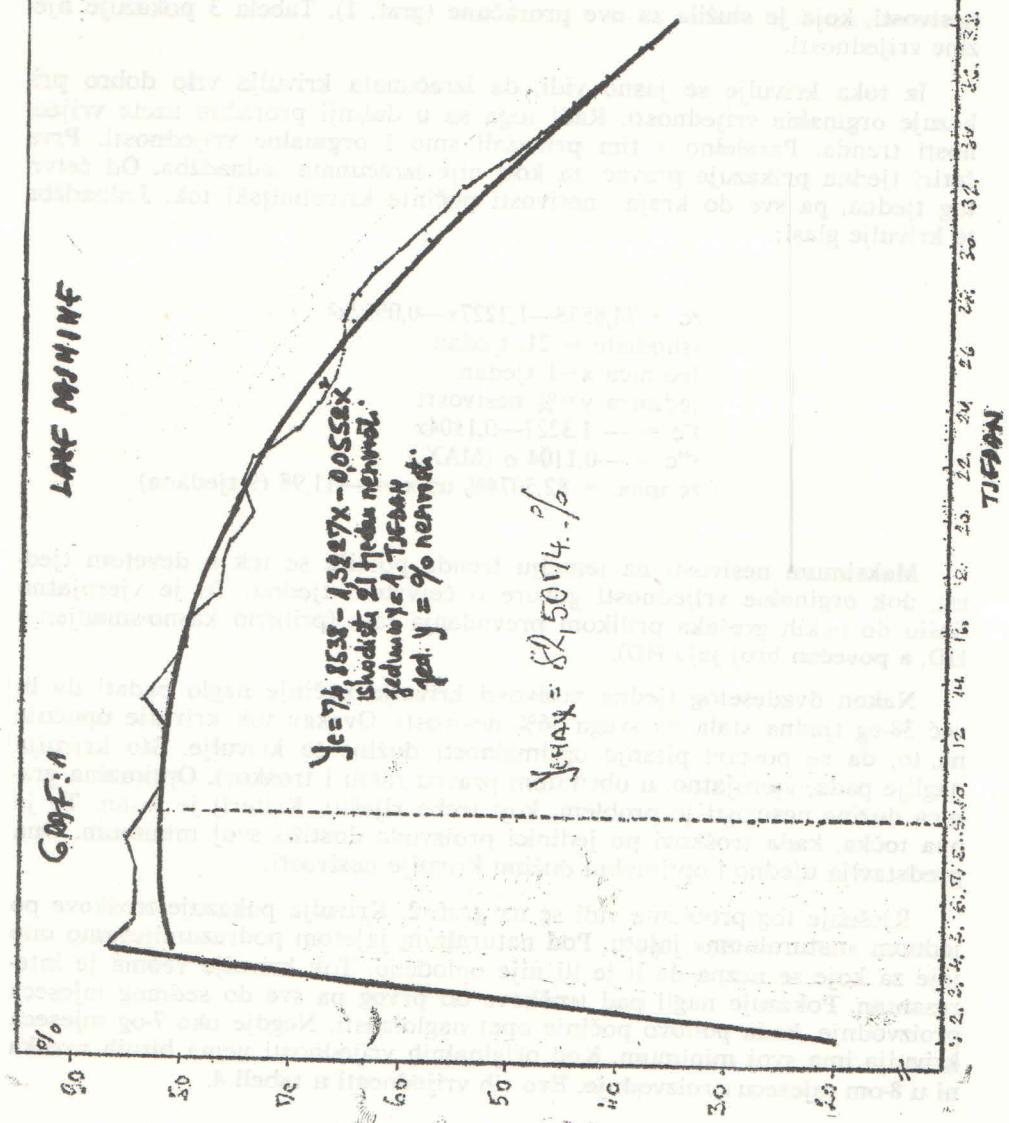

Tabela 3 — Osnovne značajke krivulje nestivosti

Mje- sec	T j e d a n u god. u mj.	Y	y_c	Broj jaja u tjednu	Broj jaja u mjesecu
1.	4.	4.	74,50	81,3869	5,70 14,22
2.	5.	1.	84,87	81,8858	5,73 23,06
	6.	2.	84,77	82,2743	5,76
	7.	3.	84,96	82,5424	5,78
	8.	4.	86,60	82,7201	5,79
3.	9.	1.	84,29	82,7774	5,79 23,12
	10.	2.	80,29	82,7243	5,79
	11.	3.	80,19	82,5608	5,78
	12.	4.	81,58	82,2969	5,76
4.	13.	1.	83,82	81,9026	5,75 22,70
	14.	2.	81,96	81,4079	5,70
	15.	3.	80,78	80,8028	5,66
	16.	4.	79,79	80,0873	5,61
5.	17.	1.	77,85	79,2614	5,55 21,77
	18.	2.	76,60	78,3251	5,48
	19.	3.	75,99	77,2784	5,41
	20.	4.	74,57	76,1213	5,33
6.	21.	1.	75,62	74,8528	5,24 20,35
	22.	2.	73,59	73,4759	5,14
	23.	3.	70,41	71,9876	5,04
	24.	4.	68,22	70,3889	4,93
7.	25.	1.	67,74	68,6798	4,81 18,50
	26.	2.	66,37	66,8603	4,68
	27.	3.	66,41	64,9304	4,54
	28.	4.	65,48	63,8901	4,47
8.	29.	1.	63,00	60,7394	4,25 16,02
	30.	2.	59,72	58,4683	4,09
	31.	3.	57,48	56,1068	3,93
	32.	4.	55,72	53,5949	3,75
9.	33.	1.	51,18	51,0329	3,57 13,12
	34.	2.	48,72	48,3299	3,38
	35.	3.	44,85	45,5168	3,19
	36.	4.	41,17	42,5933	2,98
10.	37.	1.	37,49	39,5594	2,77 5,32
	38.	2.	36,17	36,4151	2,55
			2.422,75	2.423,7893	178,18 178,18

Obrázek znázorňuje vývoj výroby výrobků — v pladu

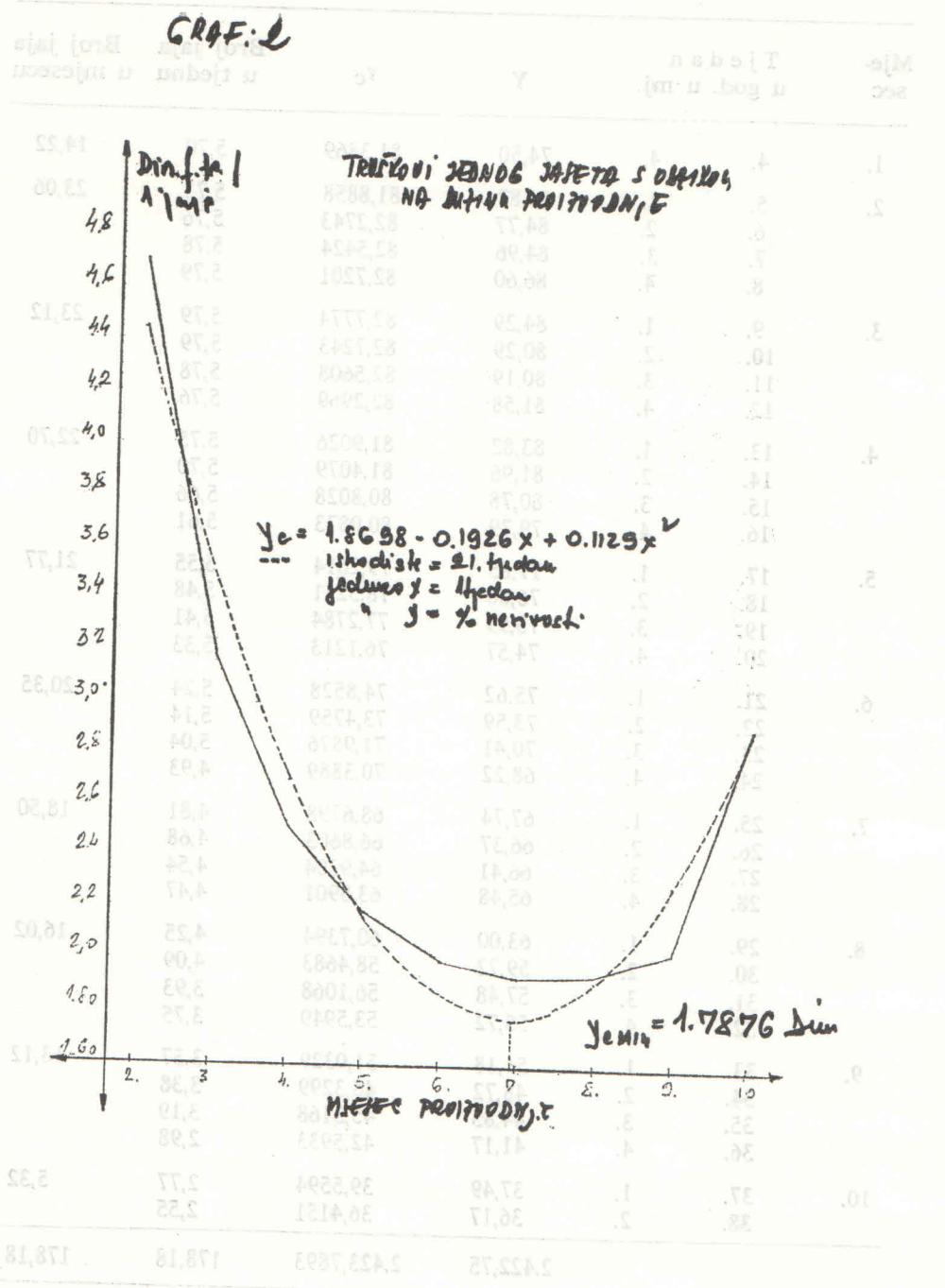

Tabela 4 — Troškovi po jednom »naturalnom« jajetu

Mjesec proizv.	Fiksni troškovi originalna vr.	vrijedn. trenda	Varijabilni troškovi
2	4,7006	4,4466	0,0421
3	3,1820	3,4637	0,0421
4	2,5249	2,7066	0,0421
5	2,1897	2,1753	0,0421
6	2,0128	1,8698	0,0421
7	1,9438	1,7901	0,0421
8	1,9772	1,9362	0,0421
9	2,1441	2,3081	0,0421
10	2,9279	2,9058	0,0421

Jednadžba krivulje glasi:

$$Y_c = 1,8698 - 0,1926x + 0,1129x^2$$

$$Y_c \text{ min.} = 1,7876 \text{ din}$$

$$x = 0,8530 \text{ (cca 7 mjeseci)}$$

Bitnih razlika nema ni kod 7,5 mjeseci, ali kod 8 mjeseci krivulja pokazuje nagli rast. To iznosi već oko 0,14 d/jaje. Dakle točka 0,8830 x je ona točka na apscisi, kad krivulja ima najmanju vrijednost y_c . To označava najniže troškove u tom ciklusu, a postiže se dužinom ciklusa od oko 7 mjeseci proizvodnje.

Jaje na taj način obračunato nije pravo rasplodno jaje. Rasplodno jaje jeste ono, koje ima mogućnost, da nakon izvjesnog vremena inkubacije daje embrio. Dakle, rasplodno jaje mora biti oplođeno. Koliko de facto ima neoplođenih jaja i kakav je njihov relativni udio u toku proizvodnje 1 do 12 mjeseci je vrlo zanimljiv podatak. Konzultirao sam literaturu, tražio sam podatke i na drugim mjestima, ali ih nigdje nisam mogao dobiti.

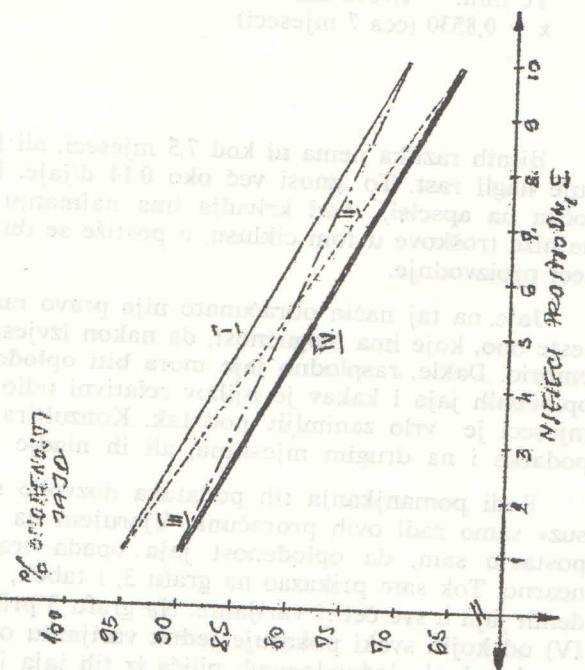
Radi pomanjkanja tih podataka dozvolio sam sebi jedan stručni »luk-suz« samo radi ovih proračuna. Vjerujem da nisam puno pogriješio. Pretpostavio sam, da oplođenosć jaja opada trajanjem proizvodnje i to linearно. Tok sam prikazao na grafu 3, i tabeli, koja prikazuje postotak oplođenih jaja u sve četiri varijante. Na grafu 3 prikao sam 4 pravca (I, II, III, IV) od kojih svaki pokazuje jednu varijantu opadanja oplođenosći jaja. Postotak valjenja jednodnevnih pilica iz tih jaja je još za $\Delta x\%$ niži. I ti nam podaci manjkaju, da bismo dobili jednu pravu sliku o cijeni koštanja stvarnog rasplodnog jajeta.

Dakle, uz te pretpostavke u 4 različite varijante opadanja oplođenosći jaja nastali su i slijedeći proračuni, koji slijede:

en DCEC hittärdet
varje årsmedeldifferens

	I	II	III	IV
1	25,0	25,0	20,0	20,0
2	92,2	91,7	87,2	87,2
3	59,4	66,4	88,4	87,6
4	66,6	75,1	85,4	87,4
5	32,6	51,8	78,2	78,2
6	81,0	94,0	73,0	73,0
7	26,9	21,5	15,5	15,5
8	65,5	74,5	76,8	76,8
9	70,0	65,3	70,0	65,3
10	26,6	68,6	70,0	67,0
11	100,0	0,0	0,0	0,0

Diagram 3

Därför är det sannolikt att det finns en positiv korrelation mellan den svenska konsumtionen per capita och den svenska BNP per capita.

Graf 4 prikazuje tok troškova jednog rasplodnog jajeta na bazi hipotetskog pravca oplođenosti jaja (varijanta 1). Ona pretpostavlja, da oplođenost započinje sa 95% i kroz 10 mjeseci proizvodnje padne na svega 70%. To je prosječan pad od 2,5% mjesечно. Normalno, kod valjenja nešto je veći. Troškovi također naglo padaju sve do 7 mjeseca, kada počinju naglo rasti. Dakle, tok je isti kao i kod »naturalnog« jajeta, samo mu je granica minimuma pomaknuta ulijevo za nekoliko dana i minimum je skočio sa 1,7876 dinara/jaje (+ 0,0421 dinar v. tr.) na 2,29 dinara (+ 0,0421 dinar jaje). To je osjetno velika razlika i u proizvodnji npr. oko 5 ml. rasplodnih jaja iznosi 2,5 ml. ND.

Druga varijanta pretpostavlja nešto naglijiji pad oplođenosti jaja i to za 30% ili 3% mjesечно. Tok je isti kao i kod naturalnog, ali mu je opet minimum pomaknut nešto u lijevo, i viši je za 0,64 dinara. To su ogromna sredstva, koja bi se eventualno poboljšanom tehnologijom, dakle povećanjem oplođenosti jaja mogla sačuvati. Ovu varijantu prikazuje graf. 5.

Graf 6 prikazuje treću varijantu. Ona pretpostavlja početak oplođenosti jaja sa svega 90%. Također pretpostavlja nešto blaže opadanje od 2% mjesечно. Minimalni troškovi su i ovdje kao i u prethodnim varijantama dosegli svoj minimum negdje između 6 i 7-og mjeseca i iznose 2,3218 dinara (jaje + 0,0421 dinar v. t.). Računajući razliku između te veličine i cijene koštanja naturalnog jajeta, ona je ogromna, pa joj također treba obratiti odgovarajuću pažnju.

Graf 7 prikazuje 4 varijantu, koja također pretpostavlja linearan tok opadanja oplođenosti jaja od 90—65%. Tok je kao i kod prethodnih varijanata. Minimum se također nalazi između 6 i 7-og mjeseca, ali je daleko viši i iznosi 2,4364 dinara za rasplodno jaje (+ 0,0421 din v. t.).

Još je interesantno ovdje napomenuti jedan problem, a to je iskorištenje investicionih kapaciteta, odnosno proizvodnje po 1 HD. Uz proizvodnju od 9,5 mjeseci, kao što je bila proizvodnja ovog jata, proizvodnja po jednom HD iznosi 0,6456 jaja, a kod optimalne proizvodnje od 7 mjeseci 0,7332 jaja/HD. To je oko 0,10 jaja/HD povećanje proizvodnje. Ako su potrebe nekog imanja 1.700.000 komada ženskih jednodnevnih pilića i ako je za žensko pile potrebno 2,5 jaja onda je to uz iskorištenje od 75% rasplodnih jaja i uz 70% valjenja potrebno za dotično manji cca 7.359.000 komada naturalnih jaja. Uz stari način proizvodnje (ciklus od 10 mjeseci) potrebno je oko 41.300 komada nesilica, a uz novi ciklus od 7 mjeseci potrebno je 51.204 komada nesilica. To je u stvari za oko 7.000 komada manje nesilica za proizvodnju po starom načinu. Eto, i to je jedan od doprinosa boljeg poslovanja zbog većeg i ekonomičnijeg korištenja kapaciteta.

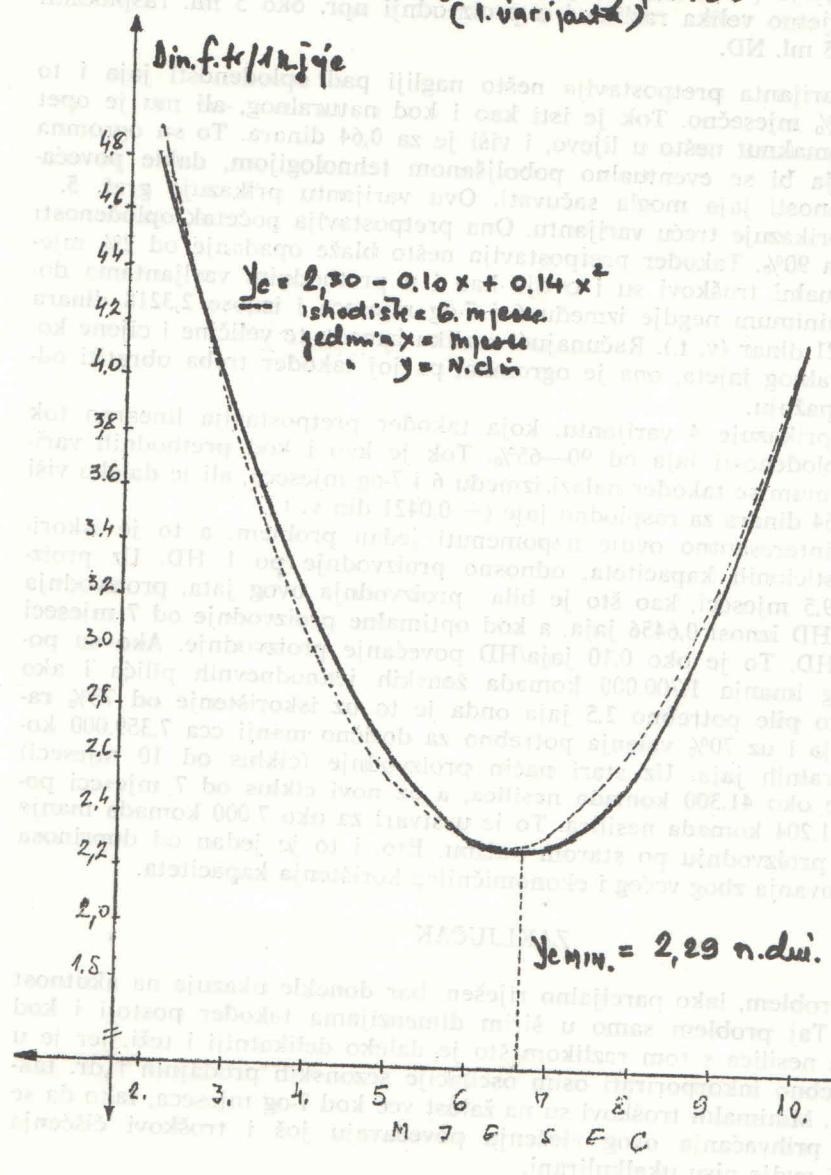
ZAKLJUČAK

Ovaj problem, iako parcijalno riješen, bar donekle ukazuje na akutnost problema. Taj problem samo u širim dimenzijama također postoji i kod konzumnih nesilica s tom razlikom što je daleko delikatniji i teži, jer je u njega potrebno inkorporirati osim oscilacije sezonskih prodajnih i dr. faktore cijena. Minimalni troškovi su na žalost već kod 7-og mjeseca, tako da se u slučaju prihvatanja ovog rješenja povećavaju još i troškovi čišćenja farma, koji ovdje nisu učikaluirani.

Graf: 4

Troškovi jednog raspodjeljenog projekta
na bazi hipotetskog pravca (1. varijanta)

↑ A: Skladište

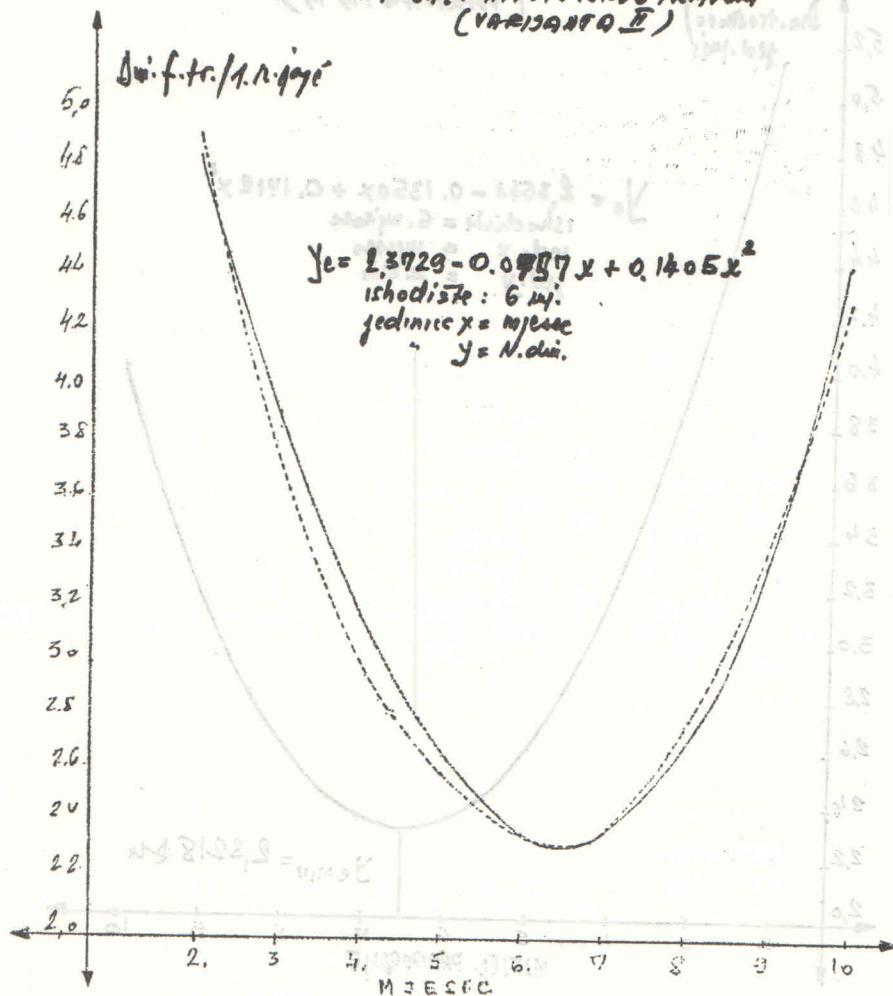

GRAF: 5

3700

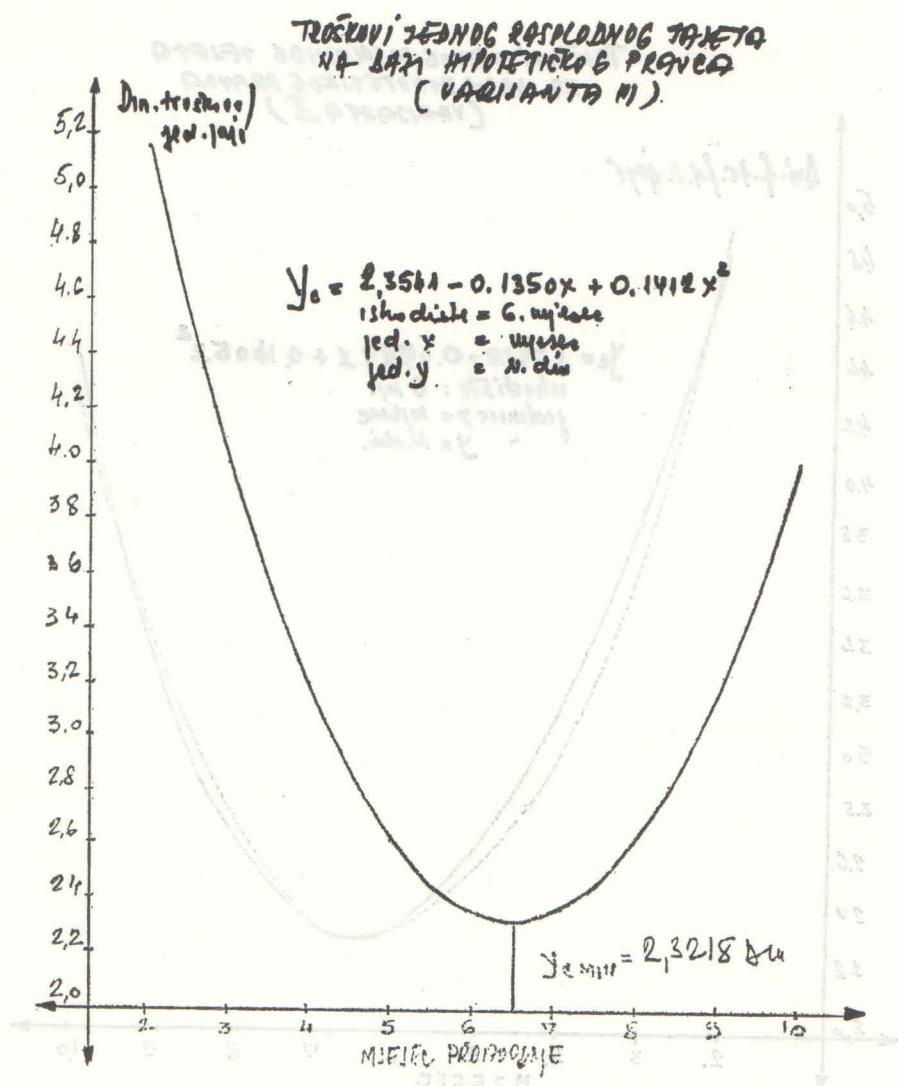
TRCIKOVI SREDNOS RASPODANOG TEJELJA
NA 842 HIPOTETSKOG PRAVCA
(VARIJANCI \bar{x})

Dvi.f.tr./1.n.izje

Graf: 6

2.2.10

GRAF: 7

TROŠKOVI JEDNOG RASPOLOŽIVOG TAJETA
NA SAVI IZDJEFLJUĆE PREGED
(VARIJANTA IV)

